

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o **maloletú D. K.**, narodenú X., bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov J. K., bývajúcej v S., zastúpenej JUDr. J. V., advokátom vo V. a otca M. K., bývajúceho v S., zastúpeného JUDr. M. U., advokátom vo Z., a v právnej veci navrhovateľky **T. K.**, bývajúcej u matky J. K., zastúpenej JUDr. J. V., advokátom vo V., **o návrhu matky maloletej a o návrhu navrhovateľky o zvýšenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5 P 224/2010, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. januára 2014 sp. zn. 16 CoP 70/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie otca M. K. **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen rozsudkom z 18. júna 2013 č. k. 5 P 224/2010-512 otcovi M. K., nar. X. uložil povinnosť prispievať zvýšeným výživným na mal. D. K., nar. X. sumou 350 € mesačne z toho 300 € bežné výživné a 50 € na tvorbu úspor počnúc dňom 1.9.2010 vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky. Nedoplatok na bežnom výživnom za obdobie september 2010 až jún 2013 vo výške 2 864,84 € povolil otcovi splácať v 119,36 € mesačných splátkach spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok neuhradením čo i len jednej splátky. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Týmto došlo k zmene rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 14 Co 154/2008-110 zo dňa 16. septembra 2008 v časti bežného výživného. V prevyšujúcej časti ostal rozsudok nezmenený. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov

konania. Otcovi M. K., nar. X. uložil povinnosť prispievať zvýšeným výživným na mal. T. K., nar. X. sumou 349,79 € mesačne z toho 300 € bežné výživné a 49,79 € na tvorbu úspor počnúc dňom 1.9.2010 do 18.2.2012 vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky. Nedoplatok na výživnom za obdobie september 2010 do 17.2.2012 vo výške 1 192,48 € povolil otcovi splácať v 198,74 € mesačných splátkach spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok neuhradením čo i len jednej splátky. Odporcovi M. K., nar. X. uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky T. K., nar. X. sumou 350 € mesačne počnúc dňom 18.2.2012 vždy do 15-teho dňa v mesiaci k jej rukám. Nedoplatok na výživnom za obdobie 18.2.2012 do júna 2013 vo výške 1 010,60 € súd povolil odporcovi splácať v 168,43 € mesačných splátkach spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok neuhradením čo i len jednej splátky. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Týmto došlo k zmene rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 14 Co 154/2008-110 zo dňa 16. septembra 2008. Vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti vo veci samej.

Na odvolanie matky maloletej D. a navrhovateľky Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 30. januára 2014 sp. zn. 16 CoP 70/2013 zmenil rozsudok okresného súdu tak, že otcovi M. K., nar. X. uložil povinnosť prispievať zvýšeným výživným na maloletú D. K., nar. X. sumou 350 € mesačne od 1.6.2010 do 31.8.2013 a od 1.9.2013 sumou 400 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky, zrušil tvorbu úspor pre maloletú D. K. počnúc dňom 31.1.2014. Nedoplatok na bežnom výživnom na obdobie od 1.6.2010 do 30.1.2014 spolu vo výške 6 156,56 € povolil otcovi splácať po 200 € mesačne, ktoré je povinný zasielať spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám matky, pod následkom straty výhody splátok. Pokiaľ ide o určenie výživného pre maloletú D. K., v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Otcovi uložil povinnosť prispievať pre maloletú T. K. zvýšeným výživným v sume 350 € mesačne od 1.6.2010 do 18.2.2012, ktoré je povinný zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky, zrušil tvorbu úspor pre T. K. dňom 30.1.2014. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 1.6.2010 do 18.2.2012 spolu vo výške 2 294,18 € súd povolil otcovi splácať po 100 € mesačne k rukám matky pod následkom straty výhody splátok. Odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 450 € mesačne od 19.2.2012 vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 19.2.2012 do 30.1.2014 spolu vo výške 5 114,77 € povolil odporcovi splácať po 200 € mesačne spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti

tohto rozsudku k rukám navrhovateľky pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti, pokiaľ ide o výživné na T. K., návrh zamietol. Týmto rozsudkom došlo k zmene rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14 Co 154/2008-110 zo dňa 16. septembra 2008. Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania vo vzťahu k výživnému pre maloletú D. K. a maloletú T. K. potvrdil. Vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k maloletej D. a maloletej T. K..

Okresný súd Zvolen uznesením z 25. marca 2014 č. k. 5 P 224/2010-598 nepriznal navrhovateľke náhradu trov konania voči odporcovi.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie otec a otec ako odporca. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.). Za odňatie možnosti konať pred súdom uviedol zmätočnosť, nepreskúmateľnosť a vnútornú rozpornosť rozsudku odvolacieho súdu. Spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu uvedený vo výroku rozsudku nemá oporu v odôvodnení. Odvolací súd neuviedol, čo ho viedlo k zmene rozsudku súdu prvého stupňa a danú skutočnosť ani bližšie neodôvodnil. Rozhodnutie sa nedostatočne opiera o skutkový stav a je v rozpore so Zákonom o rodine a Občianskym súdnym poriadkom. Skutkové a právne závery odvolacieho súdu sú preto svojvoľné, arbitrárne a popierajúce zmysel práva na súdnu ochranu. Podanie svojho dovolania odôvodnil zároveň s poukazom na § 241 ods. 2 písm.a/, b/, c/ O.s.p.

Matka maloletej D. a navrhovateľka vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhli, aby dovolací súd dovolanie zamietol, pretože nie sú dané dôvody dovolania a neboli zistené ani vady konania.

Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k dovolaniu odporučil rozsudok odvolacieho súdu potvrdiť ako vecne správny. Poukázal, že v danej veci dovolanie nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 238 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Uvedené ustanovenie v odsekoch 1 až 3 pripúšťa dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu a za určitých podmienok aj proti potvrdzujúcemu rozsudku. V zmysle odseku 4 tohto ustanovenia však dovolanie nie je prípustnú vo veciach upravených Zákomom o rodine, ibaže ide o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení. V preskúmvanej veci sú predmetom konania práva a povinnosti vyplývajúce z právneho vzťahu upraveného Zákomom o rodine (zvýšenie výživného), nejde však o obmedzenie alebo pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo o pozastavenie ich výkonu, ani o priznanie rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, ani o určenie alebo zapretie rodičovstva a ani o osvojenie. Prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia je preto vylúčená.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania otca maloletého dieťaťa a odporcu aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazoval dovolateľ a ktorá mala spočívať v odňatí jeho možnosti konať pred súdom tým, že rozsudok odvolacieho súdu nebol dostatočne odôvodnený, zmätočný, nepreskúmateľný, arbitrárny a rozporný.

Oboznámením sa so spisom dovolací súd nedospel k záveru, že v konaní bola dovolateľovi odňatá možnosť pred súdom konať.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že v konaní došlo k tzv. inej (než v § 237 O.s.p. uvedenej) procesnej vade, dovolací súd uvádza, že o vadu tejto povahy ide okrem iného tiež v prípade nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu (k tomu vid' tiež bod 5.), resp. vtedy, keď súd skutkové závery, z ktorých vyvodil svoje právne závery, založil na výsledkoch dokazovania, ktoré

nebolo vykonané v súlade so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi spôsob vykonania dokazovania určitým dôkazným prostriedkom alebo že jeho skutkové závery sú v rozpore s tým, čo vyšlo za konania najavo.

Dovolateľom namietaná tzv. iná procesná vada je síce relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), tento dôvod ale môže byť úspešne uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní. Sama vada tejto povahy prípustnosť dovolania nezakladá. V tomto smere sú preto námietky dovolateľa právne bezvýznamné.

Dovolateľ v dovolaní uviedol, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, môže byť ale úspešne uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní. Samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď R 54/2012 a tiež napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. Keďže odporca tento dovolací dôvod uplatnil v dovolaní, ktoré nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd podrobiť napadnutý rozsudok posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov.

S poukazom na to, že prípustnosť dovolania dovolateľa z § 238 a § 237 O.s.p. nemožno vyvodiť, dospel najvyšší súd k záveru, že tento opravný prostriedok je v danom prípade procesne neprípustný. Dovolací súd preto dovolanie otca maloletej a odporcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. So zreteľom na dôvody odmietnutia dovolania sa dovolací súd nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania týkajúceho sa zvýšenia výživného pre maloleté dieťa, dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.a/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

V dovolacom konaní úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech v dovolacom konaní nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s ustanoveniami § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2014

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová